

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.553/2025/8.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Dobó Viola előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Sárközy Gergő ügyvéd
(cím2.)

Az alperes: Pest Vármegyei Kormányhivatal Érdi Járási
Hivatala
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Neparáczki Nándor József kamarai
jogtanácsos

A per tárgya: népegészségügyi jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Törvényszék
16.K.700.970/2024/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 16.K.700.970/2024/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárás bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes gazdasági társaság a cím1 alatti rendelőben működési engedély birtokában felnőtt háziorvosi alapellátást biztosít. A felperes részére kiadott működési engedély 1. számú melléklete, valamint a nyilvántartás az ügyelet/készenlét ellátási formáját „Nem vesz részt” szöveggel tartalmazza.

[2] Az alperes hivatalból indult eljárásában 2024. március 1. napján kelt, PE-06/NEO/00770-2/2024. számú határozatában a felperes engedélyét akként módosította, hogy a háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” bejegyzésre változtatta.

[3] Az alperes a határozat indokolásában hivatkozott az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-ára és az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM rendelet) 15. § (6) bekezdésére, mely rendelkezések értelmében az ügyeleti ellátást 2024. október 1. napjától az Országos Mentőszolgálattal (a továbbiakban: OMSZ) kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok, a (8a)–(8c) bekezdésekben meghatározott feltételek szerint. Erre figyelemmel az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 14. § (1) bekezdése alapján hivatalból felülvizsgálta az illetékességébe tartozó valamennyi érintett engedélyes működési engedélyét, és az ügyeletben való részvétel hiányára vonatkozó bejegyzéseket „Központi ügyeletben látja el” formára módosította.

[4] Az alperes a PE-06/NEO/00770-2/2024. számú határozatát a 2024. április 18-án meghozott PE-06/NEO/00770-5/2024. számú határozatával kijavította. A kijavítás eredményeként a rendelkező rész úgy módosult, hogy az alapengedély 1. számú mellékletében az alperes a háziorvosi szakmán belül az ügyeleti feladatot „Csak ügyeleti szolgálatban” helyett „Központi ügyeletben látja el” szövegrészt tartalmaz. Az indokolás vonatkozó részét ennek megfelelően javította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[5] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes nem értesítette őt az eljárás megindulásáról, melynek következtében nem tudta az ügyféli jogait gyakorolni, ezáltal nem teljesült a tisztességes hatósági eljárás követelménye. Álláspontja szerint az alperes a tényállást nem megfelelően tisztázta, s nem vizsgálta, hogy fennáll-e vonatkozásában a működési engedély módosításának valamennyi feltétele. Hangsúlyozta, hogy az OMSZ-szel még nem kötött személyes közreműködői szerződést, nem rendelkezik felelősségbiztosítási szerződéssel, és nem tett kötelezettségvállaló nyilatkozatot sem a szükséges kötelezettségekről és tárgyi feltételekről.

[6] A felperes álláspontja szerint a határozatban megállapított tényállás hiányos, nem tartalmazza a bizonyítékokra, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.

[7] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes ügyeleti feladatellátásban való részvételi kötelezettsége nem az engedélyt módosító határozatból, hanem az ESzCsM rendelet előírásaiból ered. Álláspontja szerint az OMSZ-szel megkötendő

közreműködői szerződés nem előfeltétele a működési engedély módosításának, mert nem a szerződés keletkezteti a feladatvégzési kötelezettséget. A megkötött szerződés bejelentése pedig a Korm. rendelet 12/A. §-a alapján külön eljárásra tartozik.

A jogerős ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes 2024. április 18. napján kelt PE-06/NEO/00770-5/2024. számú határozatával kijavított 2024. március 1. napján kelt PE-06/NEO/00770-2/2024. számú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[9] A döntés indokolásában kifejtette, hogy a perben eldöntendő releváns jogkérdés az volt, elrendelheti-e hivatalból az alperes a működési engedély valamely adatának módosítását, hogy az olyan tevékenységre is vonatkozzon, amely végzésének jogszabályi feltételei a közigazgatási tevékenység megvalósításának idején nem teljesülnek. E kérdés eldöntéséhez a bíróság a Korm. rendeletben előírt azon követelményt vizsgálta meg, mely szerint a működési engedély tartalmazza az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényét”.

[10] A bíróság jogértelmezése szerint a Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja - mely előírja hogy az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényének” rögzítése szükséges a működési engedélyben - azt jelenti, hogy amennyiben ténylegesen megvalósulnak az ügyeletben való részvétel feltételei (közreműködői szerződés, felelősségbiztosítási kötvény és egyéb kötelezettségvállalások, valamint az előírt személyi és tárgyi feltételek), úgy a közreműködés tényét rögzíteni lehet (sőt szükséges) a működési engedélyben, akár annak kiadásakor, akár utóbb az engedély hivatalból történő módosításával. Mindenképpen szükséges azonban a feltételek teljesülésének bevárása, a tevékenység végzésére való feljogosításra csak ezt követően kerülhet sor.

[11] A bíróság megállapította, hogy az alperes a Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontját tévesen értelmezte. A jogszabály szövege szerint a működési engedélynek az ügyeletben való közreműködés tényét kell tartalmaznia. Ezzel szemben az alperes a közreműködésre vonatkozó jogszabályi előírás elvárt teljesítését tekintette olyan ténynek, amelyet végül akként tüntetett fel a működési engedélyben, hogy a felperes „Központi ügyeletben látja el” az ügyeleti feladatot. A bíróság álláspontja szerint a perbeli esetben annak van jelentősége, hogy a működési engedély módosításának feltétele fennáll-e. Ehhez képest az alperes által hivatkozott azon körülményből, hogy kógens jogszabályi rendelkezés alapján kell a háziorvosoknak és a házi gyermekorvosoknak közreműködniük az OMSZ által szervezett központi ügyeletben és meg kell teremteni ennek feltételeit, nem következik, hogy ezt az előírást a működési engedélyben is rögzíteni kellene.

[12] A bíróság részben megalapozottnak találta a felperes eljárásjogi kereseti indokait is. Hangsúlyozta, hogy a perbeli határozat nem tartalmazott utalást a sommás eljárásban történő döntéshozatal tényére és annak az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 41. § (1) bekezdése szerinti feltétele sem teljesült, ugyanis az eljárás hivatalból indult, így a sommás eljárás lefolytatására nem kerülhetett sor. Ettől elkülönül az érintett ügyfél értesítése mellőzésének kérdése, melyre az Ákr. 104. § (3) bekezdésének a) pontja jogosítja fel az eljáró hatóságot meghatározott feltételek fennállása esetén. A bíróság megállapította, hogy az alperes döntését nem sommás eljárásban hozta, hanem a felperes értesítését mellőzte és annak tényszerű indokát is megjelölte, mivel a vitatott határozatot az eljárás megindításától számított 8 napon belül meghozta.

[13] Az ítélet [29] bekezdésében hivatkozott a Kúria a Kfv.37.173/2024/7. számú precedensképes döntésére, mely kimondta, hogy az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja csak akkor alkalmazható, ha a tényállás teljeskörűen tisztázott, és az ügyféli jogok nem sérülnek. A jelen esetben azonban az ügyben alkalmazandó jogszabály téves értelmezése miatt nem tért ki az alperes annak vizsgálatára, hogy a működési engedély módosításának jogszabályi feltételei fennállnak-e, azaz a felperes az OMSZ-szel közreműködői szerződést kötött-e, így a tényállás tisztázását elmulasztotta. Ha az alperes a felperest az eljárás megindításáról értesítette volna, akkor a felperes ügyféli jogaival élhetett volna, az alperes számára az ügy érdemi eldöntéséhez szükséges tényeket az alperes rendelkezésére bocsáthatta volna.

[14] A bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta abban a tekintetben is, hogy a perbeli esetben az Ákr. 104. § (3) bekezdésének a) pontja nem volt alkalmazható, továbbá, hogy téves jogértelmezéséből eredően az alperes a tényállást nem tisztázta és határozata indokolása nem teljeskörű, az nem felel meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltaknak sem.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[15] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (2) bekezdésében meghatározott tisztességes bírósági eljárás alapelvét, a Kp. 20. § (1), (4) bekezdését és a 84. § (2) bekezdését. Az elsőfokú bíróság nem tett eleget a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. §-a és a 346. § (4)-(5) bekezdései szerinti indokolási kötelezettségének. Tévesen értelmezte az ESzCsM rendelet 15. § (1), (6), (8b) és (8c) bekezdéseiben, a Korm. rendelet 7. § (2) bekezdésében, 11. (2) bekezdés k) pontjában, 14. § (1) bekezdésében foglaltakat, valamint a jogerős ítélet ellentétes az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontjához fűzött kommentárral, valamint a Legfelsőbb Bíróság Kfv.37.302/2010/3. számú határozatában foglaltakkal.

[17] Felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) ab) és ad) alpontjai valamint a b) pontja alapján is kérte. Az ad) alpont szerinti befogadási ok az alperes szerint az Ákr. 104. § (3) bekezdés téves értelmezéséből, az ítéletnek azzal ellentétes iránymutatásából fakad. Azon jogkérdés, hogy az Ákr. 104. § (1) bekezdés e) pontja alapján hivatalból indított eljárásban az adatok nyilvántartásból való lekérdezésének olyan eljárási cselekménnyé minősítése, amelynek következtében az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazása jogszabálysértőnek minősül és az ügyfél értesítésének mellőzése jogszabályi lehetőségét korlátozza, a kötelező orvosi ügyeletben résztvevők széles köre esetében közvetlenül felmerül, ezért a jogkérdésre vonatkozó szakszerű jogalkalmazói értelmezés és gyakorlati elhatárolás az alperes szerint elengedhetetlen. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok az alperes állítása szerint ugyancsak fennáll, mert az eljáró bíróság jogkérdésben eltért a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. valamint a Kfv.VI.37.840/2024/9. számú határozataitól.

[18] Az anyagi jogi kifogás körében előadta, hogy téves az ítéletben kifejtett azon álláspont, hogy a működési engedély módosításához mindenképpen szükséges bizonyos feltételek teljesülésének bevárása. Ilyen feltétel a bíróság szerint a közreműködői szerződés. Ez az álláspont ellentétes a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésének elvi tartalmú

megállapításával, amely szerint „a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte”.

[19] Alperes fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperes ügyeletben való részvételi kötelezettségét nem önmagában az alperes határozatából, hanem a megváltozott jogi környezetből eredezteti, melynek révén felperesnek a peres eljárás során tett valamennyi arra vonatkozó nyilatkozata, melyben az OMSZ és a felperes között megkötendő szerződés hiányára hivatkozik, irreleváns és a hatósági eljárás során is az lett volna. Alperes nem hozhatott volna olyan döntést, miszerint felperes nem vesz részt az ügyeletben, mert akkor az ESzCsM rendelet 15. § (8a) bekezdésben előírtak megsértésével járt volna el. A határozatában mindössze a hivatkozott jogszabályi előírásoknak tett eleget, a módosítás a jogszabályi előírásokból fakadt.

[20] Az alperes vitatta a jogerős ítéletnek az eljárási jogsértésre vonatkozó megállapításait is. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9. számú precedensképes határozatára, amely a jelenlegi ügygel azonos tényállás mellett megállapította, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés elmaradása nem sértette a felperes eljárási jogait. E megállapítások az alperes álláspontja szerint jelen ügyben is irányadónak tekinthetők. Ebből az következik, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés elmaradása önmagában nem sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Jelen esetben az a megállapítás, mely szerint az értesítés megküldése esetén a felperes az ügy érdemi eldöntéséhez szükséges tényeket az alperes rendelkezésére bocsáthatta volna, azért nem megalapozott, mert az ítélet szerinti feltételek teljesülése nem szükségesek a működési engedély módosításához. Ebből fakadóan megállapítható, hogy a bíróság jogkérdésben eltért a Kúria hivatkozott és közzétett határozatától.

[21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, melyben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A 7. sorszámú beadványban a felülvizsgálati eljárás felfüggesztését indítványozta. Előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék a 34.K.704.127/2024. számú peres eljárásban a 23. sorszámú végzésével az Alkotmánybíróságnál normakontroll eljárást kezdeményezett, mert Alaptörvénybe ütközőnek tartja a jelen ügyben is alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, amelyek az alperest ezen ügyekben feljogosították arra, hogy a Korm. rendelet 14. § (1) bekezdése alapján hivatalból, a szükséges előfeltételek vizsgálata nélkül is módosítsa a működési engedélyeket. A folyamatban lévő felülvizsgálati eljárás a Pp. 126. § (2) bekezdése szerinti olyan per, amely az egyedi normakontrollal érintett ügygel tényállás-azonos és az alkalmazandó jogszabályok köre is megegyezik, ezért a felperes szerint indokolt a normakontroll eljárásban hozandó döntés bevárása.

Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadásáról

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a szétartó elsőfokú joggyakorlatra figyelemmel, valamint az ad) alpontja kapcsán hivatkozott eljárási szabályszegés és a b) pont körében megjelölt közzétett kúriai határozatoktól eltérés vizsgálatára fogadta be.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

[24] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletében pontosan állapította meg a tényállást, ám az anyagi és eljárásjogi jogsérelmeket illetően téves álláspontra helyezkedett, amelyből következően jogszabálysértő döntést hozott.

[26] Előljáróban kiemelendő, hogy a Kúria jelen ügyben ítélező tanácsa a felülvizsgálati kérelemben felvetett jogkérdésekben nem kívánt eltérni a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozataitól, ellenkezőleg: határozatát a Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.IV.37.394/2025/6., Kfv.IV.37.373/2025/6., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6., Kfv.IV.37.406/2025/6., és a Kfv.VII.37.387/2025/4. számú határozatokban is már kifejtett jogértelmezésre alapította, ezért a jogegység érdekében a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLIX. törvény 32. § (1) bekezdés b) pont szerinti előzetes döntéshozatali indítvány elöterjesztésére nem volt szükség.

[27] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában munkálta ki az ügyszakosság megállapításának kritériumait. Eszerint „az ügyszakosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Nincs ügyszakosság eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyszakosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén.”

[28] A fenti számú határozataiban a Kúria azonos/hasonló tényállású ügyekben döntött. Mind a perbeli, mind a hivatkozott ügyekben az alperes a felperes működési engedélyének módosítása tárgyában hivatalból indított eljárást, amelynek eredményeként az alperes támadott határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította és az adott szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette. Az ügyekben továbbá ugyanaz az anyagi jogi jogkérdés képezte a jogvita tárgyát, nevezetesen, hogy önmagában a jogszabálmódosítással előírt kötelezettség megalapozta-e működési engedély módosítását. A perbeli és a fent hivatkozott ügyek között tehát az ügyszakosság a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában kimunkáltak szerint fennállt.

[29] A perbeli esetben a felperes felnőtt háziorvosi ellátást biztosít, a részére korábban kiadott működési engedély értelmében az ügyeletben nem vett részt. Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a szerint az állami mentőszolgálat gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM rendelet 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az OMSZ-szal kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. Végül pedig a háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet 2023. június 1-től hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja szerint a háziorvos feladatkörébe tartozik továbbá a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti

szolgáltatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel. Ezen rendelkezések alapján megállapítható, hogy a felnőtt háziorvosok, így a felperes ügyeletben való részvételének kötelezettsége fennáll.

[30] A Kúria megállapította, hogy az alperes az előzőekben említett jogszabályi rendelkezések változására figyelemmel indított hivatalból eljárást és hozta meg perbeli határozatát, amellyel a felperes részére korábban kiadott működési engedélyt akként módosította, hogy a háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette.

[31] A Kúria a jelen ügyben is felmerült jogkérdést elsőként a Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésében vizsgálta. Ebben megállapította, hogy „[a]z új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes - a szakmai felettes szerv utasításával összhangban - a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a házi gyermekorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében [96/2003. Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban a szakmában, amelyre eredetileg a működési engedély kiadásra került.” (Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [49] bekezdés)

[32] A felülvizsgálati bíróság a Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésének indokolásában továbbá arra is rámutatott, hogy az eljáró bíróság jogerős ítéletében összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit, „mivel a jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával - az iratokból megállapíthatóan - az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott” {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [51] bekezdés}.

[33] A perbeli esetben az eljáró bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy „amennyiben tényszerűen fennállnak, vagyis ténylegesen megvalósulnak az ügyeletben való részvétel feltételei (közreműködői szerződés, felelősségbiztosítási kötvény és egyéb kötelezettségvállalások, valamint az előírt személyi és tárgyi feltételek), úgy a közreműködés tényét rögzíteni lehet (sőt szükséges) a működési engedélyben akár kérelemre annak kiadásakor, akár utóbb az engedély hivatalból történő módosításával” {jogerős ítélet [23] bekezdés}. Ezen érvelés szerint tehát a működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosítását meg kellett volna, hogy előzze a szakmára előírt feltételek teljesülésének vizsgálata.

[34] A felülvizsgálati bíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az eljárásban kizárólag két körülmény bír relevanciával. Az egyik az, hogy a 2023-ban bekövetkezett jogszabályváltozások alapján a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, a másik pedig az, hogy az alperesnek a jogszabályváltozásra figyelemmel hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett a felperes működési engedélye tekintetében, e körben pedig az alperesnek nem volt mérlegelési lehetősége/kötelezettsége.

[35] A Kúria ezzel összefüggésben utal a fentebb hivatkozott végzésének indoklására, amely szerint „a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a háziorvos/házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a 96/2003. Korm. rendelet 12/A. § (1)

bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható” {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [53] bekezdés}.

[36] A jogerős ítélet tehát a működési engedély módosítása anyagi jogi feltételével összefüggésben eltért a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésében kifejtett jogértelmezésétől.

[37] A Kúria a felperes által előterjesztett felülvizsgálati eljárás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította arra figyelemmel, hogy a Kp. 34. §-a értelmében alkalmazandó Pp. 126. § (2) bekezdésben foglaltak alapján az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére tekintettel a felülvizsgálati eljárás felfüggesztése nem kötelező, hanem csak lehetőség és a jelen ügyben a Kúria az egységes és következetes kúriai joggyakorlatot követve hozta meg a határozatát (Kfv.VI.37.490/2025/9. Indokolás [42] bekezdés).

[38] Az elsőfokú bíróság továbbá tévedett az eljárásjogi kérdésben is, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a nyilvántartásból való lekérdezés a hivatalbóli hatósági eljárás részeként értékelhető és az értesítés mellőzésével sérült a felperes ügyféli joga, mert nem volt lehetősége rendelkezésre bocsátani mindazon adatot, amely az ügy érdemi eldöntéséhez szükséges lett volna.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelemnek az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja helyes alkalmazásával kapcsolatos eljárásjogi kérdését is vizsgálta egy korábbi döntésében és a Kvf.VI.37.840/2024/9. számú határozatának [54]-[55] bekezdéseiben elvi jelleggel állapította meg, hogy „nem képezi a hivatalbóli eljárás részét az a hatósági nyilvántartásból való lekérdezés, amelyből az eljárás megindítására okot adó körülmény jut a hatóság tudomására. Mindig a konkrét ügyben kell vizsgálni, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés elmaradása sérti-e a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot.”

[40] Az alperes a közhiteles nyilvántartásból való lekérdezés alapján ellenőrizte a felperes működési engedélyét, amelynek során észlelte, hogy annak tartalma nem felel meg az ESZCsM rendelkezéseinek. Ez volt az Ákr. 104. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárás megindítására okot adó körülmény.

[41] Az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján a hivatalbóli eljárás az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik, megindításáról az ismert ügyfelet a hatóság értesíti. Az értesítés csak akkor mellőzhető, ha az eljárás megindítása után a hatóság nyolc napon belül dönt, vagy az eljárást megszünteti. Nyolc napon belül az egyszerű megítélésű, különösebb tényállás-tisztázást nem igénylő ügyekben hozható döntés.

[42] A Kúria a Kvf.VI.37.840/2024/9. számú határozatának [48] bekezdésében is kifejtette, hogy „az értesítés mellőzhetőségének feltételeként olyan követelményt nem támaszt a jogalkotó, mint amelyet annak az elsőfokú bíróság tulajdonított, nevezetesen, hogy ebben a 8 napban semmilyen tényállás tisztázására irányuló cselekmény, különösen egy közhiteles nyilvántartásból vagy a saját nyilvántartásból való lekérdezés ne lenne elvégezhető. Ilyen értelmezés a Kfv.37.173/2024/7. számú határozatból sem következik, tekintettel arra, hogy a Kúria a határozatában azt fejtette ki, hogy az eljárás megindításának napján akkor hozható meg a határozat, ha a tényállás teljeskörűen tisztázott. A Kúria a határozatában olyat nem mondott ki, hogy a 8 napban semmilyen tényállás-tisztázási cselekmény, különösen egy nyilvántartásból való lekérdezés ne lenne elvégezhető. Ha semmilyen eljárási cselekmény nem lenne végezhető, akkor az Ákr. 104. § (3) bekezdése értelmetlen lenne. Jelen esetben azonban mindennek azért nincs jelentősége, mert a nyilvántartásból való lekérdezés megelőzte a hatósági eljárást.”

[43] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében a Kúria közzétett Kfv.IV.37.173/2024/7. számú határozatát precedensképes határozatnak tekintette arra figyelemmel, hogy

megállapítása szerint az ügyek közötti azonosság fennáll. Az elsőfokú bíróság azonban elmulasztotta az ügyazonosság vizsgálatát, melynek hiányában automatikusan nem tekinthette volna irányadónak az ítéletében hivatkozott kúriai joggyakorlatot.

[44] A jogegység követelménye alapján vizsgálni kell, hogy mikor áll fenn az ügyek (bírói döntések) közötti azonosság. Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott jogszabály egyezőségét és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, továbbá közigazgatási perben – a kérelemhez kötöttség és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – a hatósági döntés, a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit (Kfv.VI.37.840/2025/9. számú végzés [50] bekezdés). A Kúria a Kvf.VI.37.840/2024/9. számú végzésében azt is megállapította, hogy a Kfv.IV.37.173/2024/7-II. számú határozat alapját képező ügy a tényállás tisztázás terjedelmét illetően jelentős mértékben eltér a működési engedély ESZCsM rendelet 15. § (6) bekezdésén alapuló hivatalbóli módosítása iránt indult ügyektől.

[45] A fent kifejtettek alapján megalapozottan hivatkozott az alperes arra is, hogy tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontját, és helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli esetben az értesítés a tényállás tisztázásának érdekében nem lett volna mellőzhető, mely eljárási kérdésben eltért a Kvf.VI.37.840/2024/9. számú határozattól.

[46] A felülvizsgálati bíróság a fentiekben kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontját alkalmazva hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban az eljáró bíróságnak a felperes keresetéről a jelen végzésben kifejtett jogértelmezés szem előtt tartásával kell döntenie.

A döntés elvi tartalma

[47] *A háziorvos, házi gyermekorvos ügyelet ellátási kötelezettségét a jogszabály keletkezteti.*

[48] *A működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme - az ügyeleti rendszerben való közreműködés ténye - módosításához nem lehet olyan feltételek teljesülését (közreműködői szerződés megkötése) támasztani, mint amelyek a működési engedély kiadásához szükségesek.*

[49] *Nem képezi a hivatalbóli eljárás részét az a hatósági nyilvántartásból való lekérdezés, amelyből az eljárás megindítására okot adó körülmény jut a hatóság tudomására.*

Záró rész

[50] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint a felek tárgyalás tartására irányuló kérelme hiányában tárgyaláson kívül járt el.

[51] Az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria a Kp. 110. § (3) bekezdése alapján nem állapította meg, mert az alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán

alkalmazandó Pp. 82. § (2)-(3) bekezdései alapján azt elmulasztotta felszámítani. Mérlegelés alapján nincs törvényes lehetőség pervittel kapcsolatos költség megállapítására a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet szerint. A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért e körben a Kúriának döntenie nem kellett.

[52] A végzéssel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. december 2.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

s.k.

Dr. Bögös Fruzsina s.k.

Dr. Dobó Viola

előadó bíró

bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.

Dr. Sugár Tamás s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő